

Daisy mesél

Daisy nagy sétája Lénával

Egy pöttyös kaland nap mint nap!

Daisy nagy sétája Lénával

Amikor a gazdi felveszi a sétás kabátját,

én már tudom: JÖN A SÉTA!

Ugrálok, futkosok, körözök körülötte

Léna meg csak nyugodtan néz rám, mint mindig.

A nyakörv jön, aztán a póráz. Ülni kell – tudom!

Bár nehéz, mert az izgalom szinte szétfeszít!

Léna már fel van szerelve, most én jövök!

A kapuhoz megyünk.

Még nem mehetünk ki – csak ha gazdi azt mondja:
„Mehetsz!”

Máskor ő megy előre,
és mi csak utána léphetünk ki.

És indulunk!

Illatok mindenütt!

Elsőként szaglászok, jelölök, aztán jön Léna,
és ő is megjelöli ugyanazt.

Testvéri megosztás!

Gazdi mindig figyel.

Ne húzzuk a pórázt,
ne együnk fel semmi furat dolgot!

Néha Léna úgy pisil, mint a fiúk – felemeli a lábát!
Hihi!

Séta közben hármasként haladunk:

Léna – Daisy – Gazdi.

Ha el is keveredünk, mindig visszarendeződünk.

Olyanok vagyunk, mint egy kis séta-vonat!

A járdánál mindig megállunk: „Áll!” – mondja a gazdi.

Csak akkor indulunk el, ha azt halljuk: „Tovább!”

Minden szabály szerint!

A zebrán tempósan átkelünk,

ha biztonságos!

Gazdi azt is tanítja: „Jobb!” és „Bal!”

Már szinte mindig jól csináljuk!

Ha kakilni kell, gazdi rögtön keres egy jó helyet
nekünk.

Daisy a fűbe megy,

Léna diszkréten félrehúzódik.

Aztán jön a zacskó, és gazdi mindent elintéz!

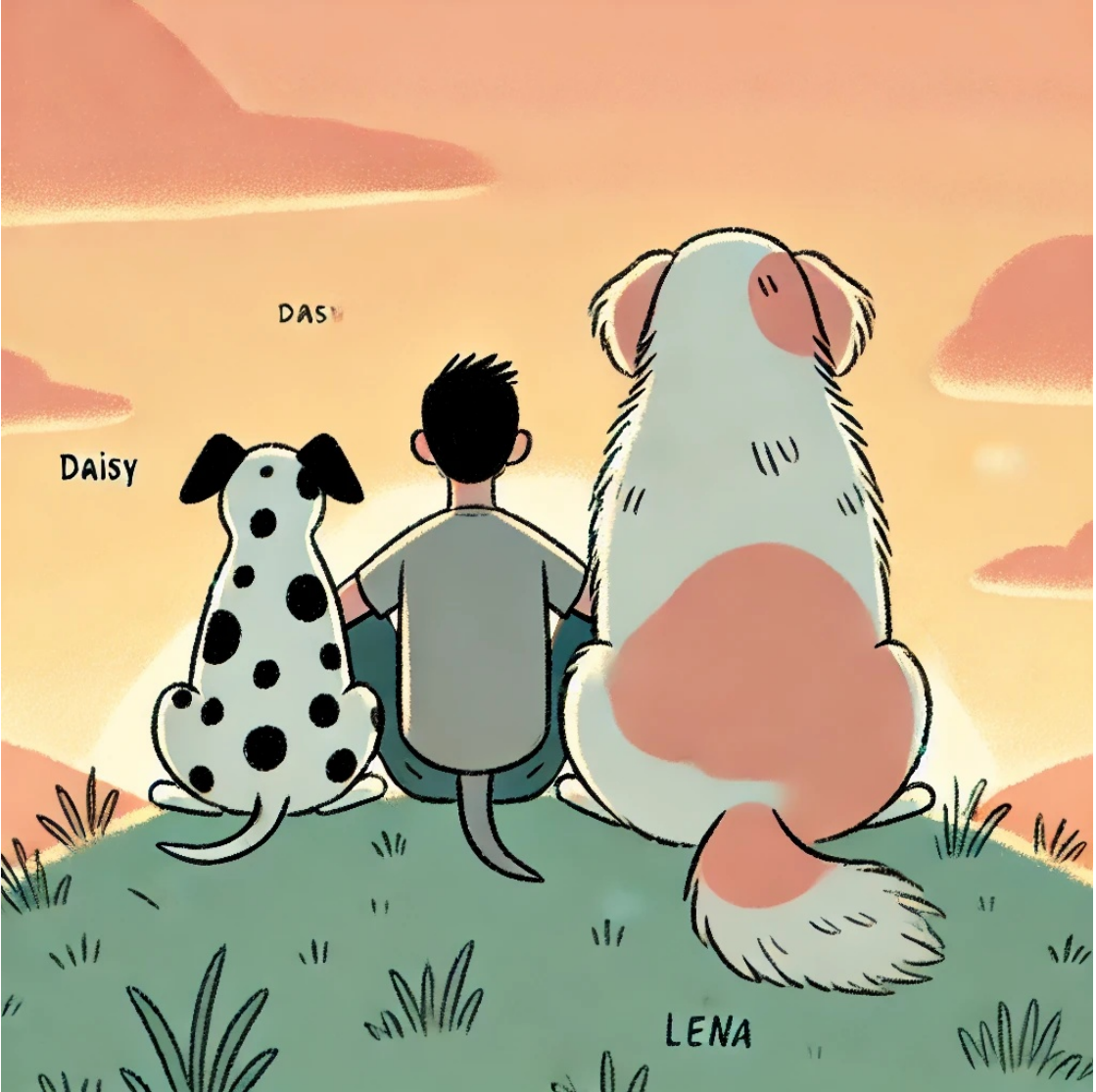

A séta után nem jön rögtön a vacsora.

Kell egy kis pihenő.

Aztán ehetünk, és csak utána szabad játszani,
ugrálni.

Mert a pocak is fontos!

Így telik nálunk egy séta

nap mint nap.

Minden séta más, de mindig csodás!

És én... én mindig készen állok!

